

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы крѣмъ рускихъ святыхъ о 4-ой год. попол. Литер. додатокъ „Библиотекѣ найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кожного 16-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.

Редакція, администрація и енопеція подъ Ч. 44 улицы Галицка.

Всѣ листы, посылки и рекламации належитъ пересылати подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.

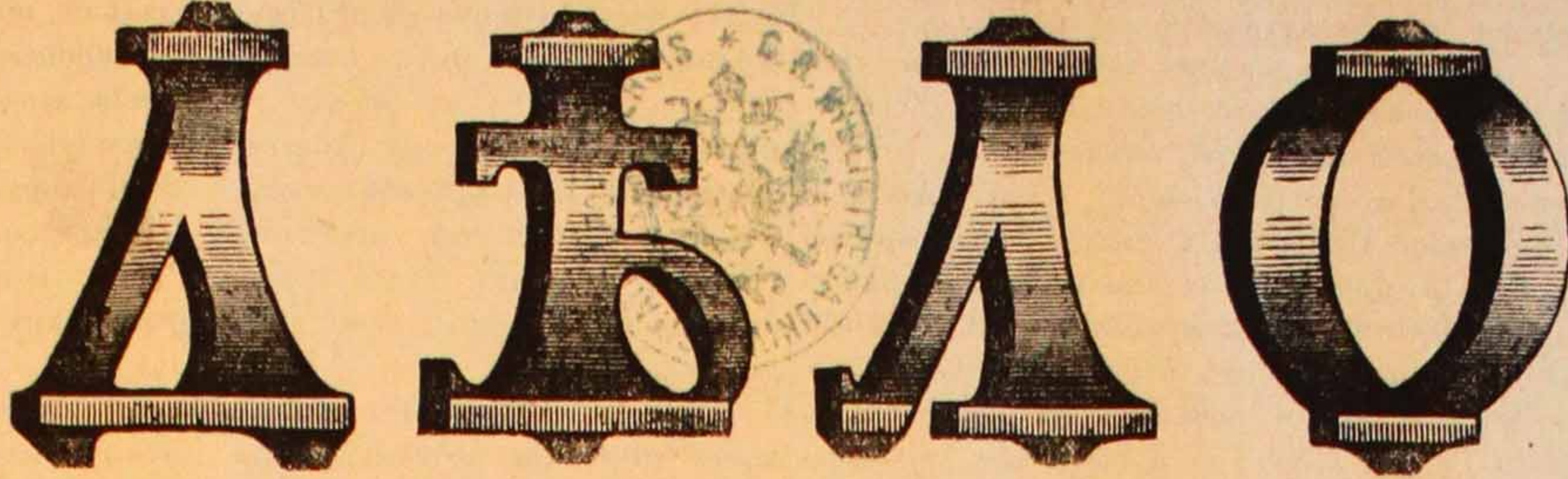
Рукописи не возвращаютъ только на попередино засторожено.

Поодиное число стоитъ 12 кр. а. в.

Оголошеня принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. а. в. отъ одной отропки печатной.

Рецензирати неопечатавъ вѣдлий отъ порта.

Предплату належитъ пересылати франко (наилучше почтовымъ пореказомъ) до: Администрація часописи „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: *Для Австрій*

на цѣлый рѣкъ . . . 12 вр.	на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
на пѣвъ року . . . 6 вр.	на пѣвъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 вр.	на чверть року . . . 3 рубл.
отъ дол. „Библиотекѣ“:	
на цѣлый рѣкъ . . . 16 вр.	на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
на пѣвъ року . . . 8 вр.	на пѣвъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 вр.	на чверть року . . . 4 рубл.

на самѣ додатокъ:

на цѣлый рѣкъ . . . 5 вр.	на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
на пѣвъ року . . . 2:50	на пѣвъ року . . . 2 р. 50к.
на чверть року . . . 1:25	

Для Закарпатск. окрѣж Россіи:

на цѣлый рѣкъ . . . 15 вр.	
на пѣвъ року . . . 7:50	
на чверть року . . . 3:75	

отъ дол. „Библиотекѣ“:

на цѣлый рѣкъ . . . 19вр.	на пѣый рѣкъ . . . 8 вр.
---------------------------	--------------------------

Съ днемъ I (13) цвѣтня розпочинаеся новый чвертьрѣкъ нашего выдавництва. Просимо отже всѣхъ нашихъ П. Т. Предплатникѣвъ послѣшити съ присылкою дальшой предплаты а взглядно выпорѣвати залеглости, понеже лишь при точнѣй влатѣ зможемо бути и мы точными.

Ново приступающій П. Т. Предплатники „Библиотекѣ найзнам. повѣстей“ достануть даромъ початковій аркушъ розпочатой повѣсти „Мѣщанське племя“.

Факты дефравдацій

публичного гроша починають що разъ частѣйше проявлятися въ нашѣмъ краю. Сумный се обявлять и надто важный, чтобы не звернути на него пыльной уваги, не доходити его причинъ — и наконецъ не застановитися надъ средствами зараженя лихови, котре при маловаженю и поблажуваню моголбы взмочися и станися небезпечною хоробою хроничною. Звѣстно, якъ въ Россіи тяжко приходится нынѣ выкоренити задавнену хоробу дефравдацій, — котра стѣлько нещастъ приносить поодинокимъ личностямъ, громадамъ, повѣтамъ, губерніямъ и цѣлой державѣ. У насъ, що правда, дефравдацій не станис еще хлѣбномъ щоденнымъ, якъ въ Россіи, — але поодинокій разячій случаѣ той деморализації накликують насъ до великой бачности и осторожности.

Сй уваги выкликавъ въ насъ найновѣйшій фактъ великой дефравдації въ Горлицяхъ въ тамошнѣмъ выдѣлѣ повѣтовѣмъ. Заступникъ презеса горлицкой рады повѣтвой, Францишокъ Щепановскій, котрый бувъ разомъ и касіеромъ, дефравдувавъ зъ фондѣвъ публичныхъ — 14.000 зр.! Таку бодай высокѣсть дефравдованой сумы выкрывъ делегатъ выдѣлу краевого, п. Михальчевскій. Цѣкава рѣчь, що дефравдантъ есть задовженнымъ властителемъ дѣбрь. Презесъ рады повѣтвой, такожь дѣдичъ, не уважавъ потрібнымъ контролювати свого заступника и разомъ касіера, — бо Щепановскій бувъ дѣдичемъ, вправдѣ задовженнымъ, але уходивъ за „bardzo prawego i uczciwego obywatela“, — якъ каже одна польска газета. Грошей дефравдованыхъ каса повѣтова вже не побачить, бо нема чимъ покрити. — Стѣлько вѣстей

знайшли мы доси о томъ сумнѣмъ фактѣ въ польской прасѣ.

Хочъ нѣгде нема сказаного, черезъ якъ довгий часъ Щепановскій дефравдувавъ касу повѣтвой, — то здаеся намъ, що се не сталося за одинъ день, аиъ за одинъ мѣсяць; мусѣвъ онъ довго манипуловати, закимъ выкрылся „значий непорядкѣ въ рахункахъ“, въ наслѣдство котрыхъ доперва выдѣлъ краевый бувъ зиеволеный выслати своего делегата для переведеня слѣдства. И ось заразъ маемъ першу посередню причину дефравдацій, лучающихся въ нашихъ автономичныхъ институціяхъ — недостача контролѣ! Ахъ, тая злочастна недостача контролѣ чиниостей урядѣвъ громадскихъ и повѣтвыхъ — якъ тяжко она даеся въ знаки громадамъ и повѣтамъ! Якъ черезъ тую безконтрольностъ терпѣтъ бѣдный „платячій“ народъ!

Параграфъ 48 „уставы о репрезентації повѣтвой для Галичины“ зъ 12 септня 1866 р. постановляе, що „соймъ за посредствомъ выдѣлу краевого дбае про те, чтобы закладный мастокъ повѣту и заведень повѣтвыхъ не бувъ уменьшенъ“. Выдѣлъ краевый повиненъ дуже совѣстно повинити сей свой обовязокъ. Тымчасомъ того не бачимо. Читателѣ нашій пригадають собѣ „открыте письмо до п. мар. Зыбликевича“ рускихъ членѣвъ рады повѣтвой въ Турцѣ, въ котромъ по вычисленю всякихъ незаконностей, якихъ допускаеся тая девять дѣтъ урядуюча рада, сказано, що „черезъ весь той долгий часъ урядована сей незаконной рады не было надъ нею жадной контролѣ“.

Кѣлько то разѣвъ Русины накликували соймъ и выдѣлъ краевый, чтобы переведивъ контролю надъ господаркою выдѣловъ повѣтвыхъ! Але щожъ? Остергающій голосъ Русинѣвъ значивъ то, що горохъ метати о стѣну, — бо нашій верховодячій керманничѣ опини публично — въ кожѣмъ, хочѣмъ наилучшій и найширѣйшій, радъ Русинѣвъ бачать „moskalofilskie wichrzenia“... Тымчасомъ Русинамъ где якъ где, а тутъ не могло и не може ходити о якій небудь митвичій „wichrzenia“, бо тутъ иде о тяжко добытый грѣнь якъ руского, такъ и мазурского хлѣборобаселянина, та ремесника-мѣщанина. И не прійшлося довго ждати; — факты показуютъ нашу правду и нашу добру волю. Чей вже хочъ теперь панове верховодцѣ схотять познати и

признати, що таки Русины суть тымъ „добрымъ гениемъ“ въ краю, що стоятъ на сторожи публичной моральности и публичного добра, — що таки Русины суть тымъ видючимъ чоловѣкомъ середъ товны — покраномъ курячою слѣпотою...

Рады нашій повѣтвой не сповняють своей задачѣ такъ, якъ повиннй ей сповняти. Автономія — рѣчь въ засадѣ гарна, — але вымагае и гарныхъ людей; якъ кожду въ засадѣ добру институцію може лихій зарядъ звести на зло дорогу, — такъ само и институції автономичной. Сегодня бачимъ фактъ, що народъ недоволенный зъ господарки нашихъ радъ повѣтвыхъ; на першѣмъ рускомъ вѣчу во Львовѣ въ 1880 р. селяне однодушно домагались ухвалы резолюції: „щобы покасувати рады повѣтвой“. Объявъ недоволеня зъ господарки радъ повѣтвыхъ бачимъ и у демократичного отламу интеллигенції польской; недавно газетка „Obrona“ выступила рѣшучо съ жаданьемъ рѣвнымъ жаданю рускихъ селянъ на першѣмъ нашѣмъ вѣчу.

Якажъ причина сего недоволеня? Поминувши вже хибѣсть ординації выборной до радъ повѣтвыхъ, головна причина лиха лежитъ въ томъ, що нашій рады повѣтвой уважають себе институціями болѣе „narodowymi“, якъ „повѣтвыми“. А се очевидно выходитъ на велику шкоду дѣйственнымъ, реальнымъ интересамъ повѣтовъ и краю. Характеръ „narodowy“, надаваый радѣмъ повѣтвымъ à priori, має таке зовѣсть природне наслѣдство, що пывъ при выборахъ до радъ и до выдѣловъ повѣтвыхъ стараются нашій братя перепихати о скѣлько можна наиболѣе „narodow-ыхъ“ кандидатѣвъ... Се звычайно, при звѣстныхъ нашихъ отношеняхъ, удаеся. И такъ творятся такъ званнй „кликѣ повѣтвой“, котрѣ суть вздрецемъ „wzajemnej adoracyi“... Дѣдичъ звычайно есть маршалкомъ, другій дѣдичъ, сусѣдъ, пріятель и товаришъ отъ „тарока“ або „виста“, вицемаршалкомъ, а разомъ и касіеромъ... ну, и господаруеся, поки якъ се бачимъ въ Горлицяхъ, не догосподаруеся — „до самого краю“, якъ каже Шевченко. И ось маемъ другу, вже непосредну причину лучающихся дефравдацій... Дефравдантъ касы залчковой въ Мостискахъ, Альбинъ Штелецкій, бувъ членомъ выдѣлу рады повѣтвой, и „заслугувавъ“ на тое достоинство, бо на око здаваеся „народовымъ кандидатомъ“,

(бодай такъ въ одной польской газетѣ читаемъ), — але все таки щастье, що не отдано ему и повѣтвой касы, бо певно бувбы такъ само ен дефравдувавъ, якъ касу залчкову...

Въ сказанѣмъ доси представили мы двѣ головнй причины починающихъ проявлятися дефравдацій въ нашихъ автономичныхъ институціяхъ. Зъ сего выходитъ вже и наука для нашего сойму: — въ якѣмъ направленю має грозному лихови завчасу зараджувати, щобы колисъ не было „за позно“. Разумѣеся, що тутъ богато буде залежати отъ складу нового сойму, — отъ числа рускихъ послѣвъ... Если значного числа Русинѣвъ не буде въ повѣмъ соймѣ, — то мы якъ въ всякой иной такъ и въ той справѣ не можемъ надѣяться звороту до лучшого...

Нынѣ центральный комитетъ польскій — тая, якъ мы его въ попереднѣмъ числѣ схарактеризували, *миниатура кастовой клики, узурпируючей собѣ право представительства польского и руского народа*, — стараеся всеми силами не допустити до сойму аиъ одного Русина. Мы дуже цѣкави, ажь якъ вже господарувавбы соймъ галицкій безъ Русинѣвъ! Русины въ соймѣ, хочъ якъ мало ихъ было въ послѣдней каденції, все таки були для польской, чи радше паньской болѣености — тымъ добрымъ духомъ, що все ковтавъ до паньской совѣсти: „уважайте, паны, на нужду и недолю свого и нашего народа!“... Одинъ польскій поетъ пречудно розказуе исторію про одного черця, якъ онъ зайшовъ въ вельможне товариство просити милости для убогихъ; вельможнй олютилися на черця, бо онъ перервавъ имъ забаву, — а одинъ зъ нихъ ударивъ его въ лице. Чернецъ принявъ ударъ и сказавъ: „то для мене, дайтежъ ленту для убогихъ“... Нашій читателѣ зрозумѣють, що гдеяка лента дана болѣеостою соймвою для убогого народа — була дана такъ зъ уваги на громаду рускихъ послѣвъ... Мы, кажемъ, дуже цѣкави, ажь якъ вже господарувавбы новый соймъ галицкій безъ Русинѣвъ, — котрѣ мали доси въ соймѣ таку — прикру але святу мисію!..

Die Wacht am Rhein.

Мы завначили вже въ нашѣй статіи п. заг. „Der Drang nach Osten“ гдеякй цѣль „пѣтройного“ союза; мы обговорили головно отно-

Зъ тихой кузнѣ „LUDOW-OI OŚWIAT-Ы“.

III.

Велике спасе-Богъ авторови „историчного оповѣданя“ о Детку, п. Иванови Ем. Левидкому. Онъ позволивъ намъ, въ отвѣдѣ на такій... смѣливый исторический поглядъ, що: „якбы не Ляхи, то не булобы и слѣду въ Руси...“, — поговорити гдещо о „мисіи“ Польщѣ дотычно Руси.

Безперечно дуже се хороша рѣчь, великакъ народъ може въ исторіи своей выказатися яко „мисію“. Не можна дивуватися, що и Поляки радѣ были отнайти для себе рѣжній мисіи. Зразу бачили въ разборѣ Польщѣ щось наче знакъ неба, що мученица-Польща пострадала за грѣхи всего свѣта, и що по виываженю слѣдуе докончя несвѣтнй рай... Та сей „месіанизмъ“, котрый мѣгъ бувъ на вѣки осмѣшити якого „поважного“ историка, стався дѣйствю трагичнымъ, будучи выказанымъ черезъ уста знаменитыхъ польскихъ гениѣвъ-поетѣвъ, — трагичнымъ вже и длятого, що ставивъ якусь неясну вѣру въ „мисію“ на мѣще строгой и неподатливой критики. Теперь такъ и подобнй оклики зманять хибѣ... львовско-польскихъ выборцѣвъ.

Але оно все добре, мочи поклонятися передъ цивилизованнымъ миромъ на якусь мисію, особливо великыи ся мисіи мала бути по трохи

„цивилизационною“. А таку власне мисію учений польскій якъ-разъ ажуъли отпытати, — се именно: цивилизованье Руси и Литвы... Нѣмечина не только что обдѣшлась безъ польской ласки, але власне сама дуже сильно влиывала на Польшу; ба и Велика Русь обдѣшлась и все еще обходится безъ сей же польской ласки; такъ кто-жъ лшався?.. Очевидно, що „Мала Русь“ (Шайноха*), а по нѣмъ и другій (на пр. Шуйскій), уложили цѣлу теорію колонизационно-цивилизационну.

Справа дуже проста и ясна. Всѣ знаютъ, що до Европы прійшли коласъ якѣсь Татары. Сй Татары побили передовѣемъ рускихъ князѣвъ (1224), и силували ихъ потѣмъ дуже довгий часъ платити велику дань. Таку дань плативъ такожь король Давило, платили и его наслѣдники. Татары руйнували много мѣсть рускихъ; самого короля Данила зиеволили они руйновати власнй его укрѣпленй ігороды, щобы не мати нѣякихъ перепонъ при нападѣ на Русь галицку, наколибъ такъ Давило не стоѣтъ бувъ оплачуватися. Отжежъ першій фактъ, татарске ярмо, — готовъ... Дальше: въ XIV в. входитъ вся Мала Русь въ звявъ съ Польшою; разумѣеся, що Польша, получивши съ Русею и ставши безпосередною сусѣдкою Татарѣ, мусѣла частѣйше якъ передъ тымъ, майже безъ (довшой) перервы, стыка-

тисъ съ Татарвою. Отжежъ готова и польско-исторична конклюдія, що Польша „свободила“ и „боронила“ Русь отъ Татарѣ, що она навѣтъ — „przedmurze chrześcijaństwa“! — Крѣмъ того замѣчаемъ еще отъ що: почавши отъ XIV в. втискаеся польска иммиграція що разъ то дальше на Русь. Всякды, где лишь можна, чи треба чи не треба, заводятъ латиньскій епископства (отъ Львова — ажь до Кіева и Полоцка), хочъ на прарускихъ земляхъ дуже сильно переважало православне население. Польскій паны набувають рѣжными способами великй просторы рускои землѣ въ посѣданье, роводятъ свои дворы, заводятъ тяжке, мудро на нѣмецко-феодальнй вварецъ зъорганизоване пѣдданьство; втискаеся масами дробна шляхта, полонизуеся неруске (головно нѣмецке) мѣщанство рускихъ мѣсть, полонизуеся рѣжными способами руска шляхта. До униі люблинской (1569) корытуеся всеми благодатями „польской культуры“ только наша галицка Русь и часть Волынѣ. Однакожь панове Поляки швидко почувли на сѣбѣ одной части Руси за мало мѣсця для себе; прочои, до литовского княжества належачои Руси, не вольно еще польскимъ панамъ цивилизувати. За длятого-то при нагодѣ униі въ Люблинѣ отбираются Литвѣ: вся Волынь, Кіевщина, Пѣдлѣхія и Брацлавщина, — и прилучаются до короны. Отъ теперь не спивае нѣякій литовскій законъ польскою иммиграціи въ згаданй землѣ. А до чего довела господарка поль-

ска въ „обѣтованой“ для нихъ земли, на Руси, — свѣдчатъ кровавы факты XVII столѣтя. Але до всего того польскимъ историкамъ мало дѣла; они радѣ, що отнайшли въ згадавѣй иммиграції потрібный для нихъ другій фактъ: „освободивши“ Русь въ русь Татарѣ, „колонизуе“ и „цивилизуе“ ви Польша!.. Вѣчне латинизованье*) Литвы и Руси — додае одну прикрасу болѣе сѣмъ колонизационно-цивилизационнй мисіи Польшѣ...

Разумѣеся, що польскій историки уважають при томъ яко рѣчь не потребуочу нѣякого донаву, що вся Русь была въ XIV в. одною великою руиною; що не было тамъ нѣякого жита, нѣ торговлѣ, нѣ пресвѣты, — що вся Русь корилася зовѣмъ бесильно Татарамъ.

На нещастье вѣдома се рѣчь, що Русь умѣла сама крѣпко противъ Татарѣ оборонятися, — а спомогала ви въ сѣбѣ оборонѣ дуже успѣшно сусѣдка, на пѣвъ врущена Литва. Нѣяка часть Руси — вынявши хибѣ пограничнй степы — не была въ XIV в. такою пустынею, якою ви хотѣлибы мати польскій историки. Чи селеннй князѣвъ володѣли сею землею, котрѣ не думали и вяди въ неи добровольно уступити чи то Татарамъ, чи Полякамъ; а

*) Се латинизованье — то не отлучный подвѣвъ польского панования на Руси; вже за Казимира отбарано Русинамъ церкви — на костелы. Маесть о сѣмъ численой слѣду, мѣжъ иншими дуже выразный въ литовско-рускоій лѣтописи выд. Давиловичемъ.

*) Въ часописи „Kółko rodzinne“, въ розправѣ: „Zdobyzcie pluga polskiego“.

ЗАГРАНИЦА.

Россия. До „Polit. Correspondenz“ пишутъ зъ Москвы, що князь Долгоруковъ, ген. губернаторъ тогожь мѣста, поручивъ властителямъ домовъ, чтобы въ часъ коронаціоннаго обходу подъялися полиційной контроль надъ своими локаторами. Въ часъ обходу не ген. Троицвъ, лишь ген. Оржевскій має буги начальникомъ московской полиціи.

Journal de St. Petersburg доносить, що на назначивъ вже посольство, котре має репрезентувати курію на коронаціи. До того посольства ввійдуть: яко провідникъ интернунцій Ванутелла, епископъ della Вальте, бувшій шамбеланъ Піа ІХ., секретарь збору „Indulgentia“; епископъ Палльомбелла, членъ конгрегаціи для справъ надъзвичайныхъ; аббатъ Гвиди, свѣжо именованый секретарь нунціатуры въ Бразиліи и оденъ членъ свѣцкій, котрого имени тал газета не подає.

Polit. Corresp. пише зъ Петербурга: Тутешна мѣска рада уложила програму обходовъ по поворотѣ Царства въ Москвы. Проспектъ Невскій, почавши отъ двѣрца Желѣзницъ Николая, ажъ до „зимного“ двѣрца, буде выставленый пурпурными даванами. На лѣхтаряхъ и студняхъ, котры тоже будутъ покрыты червонымъ оукномъ, будутъ умѣщенъ гербы державы Ратушы буде прикрашеный гербами и монограмми двѣрцарства, а походъ ступати буде поидѣ луками тріумфальными. Въ вечеръ иллюминація. Той самъ дивенскій доносить, що проектъ подвышешна оплатѣ отъ паспортѣвъ, котры многимъ замкнувбы выѣздъ зъ Россіи, встрѣтивъ великій оидѣръ въ децидующихъ кругахъ. Поступово-либеральной полиціи опираются той реформѣ, не видячи въ нѣй тенденцію антицивилизационну и уважаютъ, что естъ она ганубою для теперѣшности, а цогубою для будущности Россіи. Партія же старороссійска бажає собѣ дуже горячо топ реформы, бо черезъ то молодѣть россійска буде мала замкнути дорогу на заходѣ.

Царъ жертвуватъ 1000 рублѣвъ на памятникъ для помершого недавно французского генерала Шанзи. Шанзи бувъ однимъ зъ найспособѣйшихъ полководцѣвъ французскихъ; на него покладали Французы всю надѣю, яко на будущего коменданта въ войнѣ съ Прусами. Тождь гдѣякій журналы бачутъ въ высше наведенномъ фактѣ — „отвороту сторону медалю“ потрѣбного союза.

Франція. Французскій сенатъ принявъ ухваленый палатой послѣвъ проектъ о конверзіи ренты зъ 5% на 4½%. Въ имени опозиціи промовлявъ сенаторъ Шеснедьонъ, котрый уважає, що хвала выбрана для той операціи финансовою естъ цѣлкомъ неспособна и що конверзія не выстане на покритыѣ дефициту. Орлеанскій Боміеръ критиковавъ остро политикъ финансово правительствѣ; обомъ бесѣдникъмъ отповѣвъ мн. Тираръ доказує, что загальна финансово ситуація не естъ такъ злою, якъ гдѣкотры стараются еи предоставити. При голосованіи було 200 голообвъ за конверсією ренты, 70 противъ.

Англія. Палата низша откинула предложеный їй до ухвалы законъ о пріреченіи посольскостѣ, помяно що самъ премьеръ-министеръ Гладстонъ дуже горячо за тамъ проектомъ уймаєся. Гладстонъ боронивъ сего проекту противъ закиду, будто бы бнѣ инаугуравувъ политикъ атеизму; замѣтивъ, что иозакъ и атеистови не можна запречити права складати, ели хоче, присаги отъ прикинуваньемъ имени Бога, тождь лѣпше вже для униженія такихъ комедій замѣнати присягу пріреченьемъ. Вся оборона закона черезъ Гладстона була дуже вычершующа и подѣ кождымъ взглядомъ знамената; помяно сего, закона не ухвалено. — Ирландскій Феиняє перенесли свой головный штабъ до Америки; доходячі вѣсти, что они тамъ же (въ Филадельфіи) отбувають дуже часты наряды и що приготавлиють новы планы въ цѣли освобожденія Ирландіи зъ подѣ англійского гнету.

Нѣмеччина. Министеръ просвѣты Гослеръ дозволивъ въ гдѣякихъ школахъ Познаньцины, учити религія въ польскѣмъ языкѣ.

Египетъ. Египетъ має вже свою констітудцію зъ ласки Англичанъ, а властвію зъ ласки англ. посла въ Царгородѣ Дифферина. Констітудційна проба въ Турціи, якъ звѣстно, вышала до сѣмъ нещасливо; причиною сего було мабутъ годово е, що констітудція турецка была введена за нагло, и не отповѣдала ещѣ степені образованія политично слабо розвизаныхъ Туркѣвъ; кромѣ того уважняюна она за мало уотры магметанского свѣта. Надѣялись, що констітудція уложена подѣ окомъ знаменитого знатока Воходу Дифферина, зъумѣе уотеречись многимъ хибъ и що выйдѣ дѣйотно въ користь нещастнымъ египетскимъ мужикамъ-феллагамъ, обдиранымъ доси безъ милости черезъ пануючихъ чуждциѣвъ. Пробою такою, хочъ въ части, еманципация феллагѣвъ было мѣжъ иншими и збѣтне повстаніе Араби-бел. Журналы, заступающы интересы пануючихъ верствъ въ Египтѣ, дуже недоволей зъ надана констітудція.

Испанія. Отъ довшого часу займаєся Испанія дуже реорганизацією своихъ силъ контиентальныхъ и морскихъ. Министерствѣ жадає за для того великого кредиту, а комисія бюджета не лишь, что не хоче прихилитися до жадаия министерства, але противно жадає, чтобы зредуковано кредитъ войнѣ и робѣтъ публичныхъ. По той причинѣ министеръ войны заявивъ, что уступитъ, однакъ дневники мадриоткы высказують надѣю, что до кризи не прійде.

НОВИНКИ.

— Въ Сокалѣ отприватно въ церквѣ св. Николая дня 27 руск. цѣвтя (9 лат. мая) поминально богослуженье за бл. п. Володимира Барвнѣского. Комитетъ устроющій богослуженье, котрого председателемъ естъ Впр. о. Роздѣльскій, а секретаремъ Вп. Юліанъ Шеманскій, запроше воѣхъ патриѣтовъ сокальского повѣта, чтобы прибули згаданого дня до Сокала на богослуженье.

— Товариства: „Просвѣта“, „Руона Бесѣда“ и „Академичне Братство“ перепроважуются дня 7 л. мая (зъ подѣ ч. 14 улицъ краковской) на нове мешканьє при улицѣ Скарбковской ч. 2. (противъ театру Скарбка) на першѣмъ поверѣ.

— Нова читальня завзусел, якъ доносить „Батьковщина“, въ селѣ Товстенькѣмъ, въ повѣтѣ гусятинскѣмъ.

— Батьковщины ч. 18 зъ 4 мая (22 цѣвтя) сконфикувала ц. к. прокураторія державна за отъзвъ „До рускиихъ селянъ и мѣщанъ“.

— Микола Лисенко, нашъ славный композиторъ, прилававъ зъ Києва сими днями кѣлканайцѣвъ новыхъ квартетѣвъ на мужескыя голоса, котры товариство „Львоўскій хоръ мужескій“ помѣститъ небавомъ въ зборнику пѣсень рускиихъ и польскыхъ, что выдаєся его накладомъ въ Лиску. Подѣ композиціи рускиихъ авторѣвъ буде помѣщенный текотъ рускими черенками. До першого выпуску сего зборника, котрый выйдѣ вже сими днями зъ печати, ввійшли композиціи М. Вербицкого, П. Лавровского и Н. Вахьянина. До дальшихъ выпусковъ надѣслали кромѣ Лысенка свои композиціи Из. Воробкевичъ, В. Матюкъ и П. Бажанскій. Кождый выпускъ можна набути окремо. Предлату пріймає книгарня Губриновича и Шмидта во Львовѣ. Надѣсьме, что Русины заинтересуются симъ издавничствомъ, такъ якъ въ нѣмъ будутъ помѣщены воѣ добрыи квартеты рускиихъ композиторѣвъ.

— Въ Перемышлѣ кандидує противъ гр. Круковецкого кн. Санега. Маємъ отже выгядѣ на дуже завзлту борбу выборчу въ округѣ перемышльскѣмъ; за гр. Круковецкимъ буде симпатія выборѣвъ, а за Кн. Санегомъ — форса.

(+) Въ Цюриху открито 1. л. мая о. р. краєву швайцарску выставу, котра потреває до кѣнца жовтня. На той выставѣ сконцентрує маленька Швайцарія рѣзнородне богатство своего промыслу, индустри и штуки. Се буде безперечно одна зъ наилучшихъ выставъ краєвыхъ. Будобы дуже користо для насъ Русинѣвъ, колибъ хочъ кѣлкомъ нашихъ людей, займающихся ширеніємъ промыслу мѣжъ нашимъ народомъ, звидѣли туу выставу и на мѣсци познали, якими дорогами дойшла мала Швайцарія до такихъ великихъ результатовъ. Своостереженія нашихъ людей, починенъ на швайцарской выставѣ, певно не оставили безъ користи для розвоу нашего промыслу и штуки и для нашихъ выставъ. Може бути, что выдѣлъ краєвий або краєве товариство господарске вышле кого своего коштомъ познати туу выставу, — але можна надѣятися, что на жадного Русина выбѣръ не упаде. Протѣе будобы добре, чтобы нашъ институтъ и товариства за свои складковй грошъ выслали двоухъ нашихъ людей до Цюриха, котры починилибъ надѣ выставою основныи студіи, а повернувши здали печатно справу зъ выставы; особенно мусѣлибъ нашъ делегаты основно церестудіювати тѣ гаузы промыслу, котры отповѣдають потребамъ и отношенямъ нашего краю. Кошта подорожи нашихъ делегатовъ оплатилибъся стократно, колибъ они збѣго визаились уложити популярну працю, въ котрой порѣвнявали промыслъ нашъ съ промысломъ швайцарскимъ и на подѣставѣ тыхъ порѣвнанъ поставили позитивныи внесенія для подвизенія нашего промыслу. Туу працю моглы бы напечатати або котры руске товариство просвѣтне, або товариство господарско-промислове и цустати въ якъ найширшій круги народа. Розумѣєсь, что делегатами мусѣтъ бути люди интересующыя экономичными нашими справами и котры вже мали случайность студіювати выставу. Такихъ людей намъ, хвала Богу, не треба довго шукати; мы заразъ маємо на примѣтѣ двоухъ, на котрыхъ певно вказавбы кождый зъ нашихъ читателѣвъ, — маємъ на гадцѣ именно ш. Аполонъ Нячая, редактора „Господаря и Промышленника“, секретаря „госп. пром. товариства“ и Ваонля Нагѣрно го, архитекта, котрый 11 лѣтъ проживъ въ Цюриху и добре ознакомленый съ швайцарскими отношенями.

— Львовскій хоръ мужескій, въ котрого складѣ входятъ що наилучшій свѣвучыи силы зъ помежи Русинѣвъ львовскихъ, предпрійме въ лат. Зелений Свята прогулку до Тернополя и тамъ устроитъ концертъ съ програмоу рускиихъ и польскыхъ пѣсень.

— Зъ Черновца отримали мы отписъ просьбы, высланої л. 10 (22) Цѣвтя с. р. до митрополитального ординарита во Львовѣ, чтобы сейже „отступивъ отъ змінь, котрыхъ въ предложенихъ ему новыхъ статутахъ братства при церквѣ св. Таяєвѣ-магасел. Змінь ой уневозможилабы участь интеллигенція въ братствѣ, а се моглобы статию тѣлько съ шкодоу нашой справы, — а особливо въ Черновцахъ, где тѣлько естъ всякій вибросовѣданъ, где и съ румунизацією тяжко боротись приходитъ, потреба, чтобы наша интеллигенція тѣсно лучилась съ иншими веротавми. Прихильне рѣшене сѣй просьбы значно причинилосьбы также до приверненія спокою и мира для гр. кт. вибросовѣдникѣвъ въ Черновцахъ и усмирлялобы умы зворушеній гдѣлкими фактами зъ послѣднихъ часѣвъ... Мы зъ своей стороны можемо тѣлько горячо поперти просьбу черновецкихъ патриѣтовъ, котры, мимо всякихъ без-

перывныхъ перепонъ, такъ вытревало стремлять до цѣли своихъ патриѣтичныхъ заходѣвъ. Организация сего черновецкого братства была одною зъ многыхъ справъ, котры заляя своей важности и бл. п. И. Онишкевичеви дуже на сердци лежали.

— Именованя. Захаръ Павлюкъ, капитанъ-аудиторъ II кл. въ Мостарѣ, именованый капитаномъ аудиторомъ I класъ. — Дръ Иванъ Павлюкъ, старшій лѣкаръ войсковый, именованый лѣкаремъ полковымъ. — Димитрій Савинъ, аудиторскій практикантъ, именованый поручникомъ-аудиторомъ.

— Въ урядѣхъ почтовыхъ въ Козѣвъ и Ходачковѣ нема рускиихъ друкурѣтовъ, — якъ о томъ доносить намъ одинъ нашъ дописователь, выѣшій до дирекціи почтъ жалобу на обѣхъ ш. почмайстрѣвъ.

— Устныи испыты зрѣлости въ середнихъ школахъ розпочнуты с. р. I) въ гимназіяхъ: въ Бродяхъ 30 л. червня; въ Бережанахъ 19 червня; въ Коломый 30 липня; во Львовѣ: въ гимн. академичной (руской) 5 липня, въ нѣмецкой 22 червня, въ Францъ-Юсифа 6 червня, въ IV той 22 червня; въ Новѣмъ-Сончи 26 червня; въ Перемышлѣ 5 липня; въ Решѣвъ 28 мая; въ Самборѣ 16 липня; въ Станиславѣвъ 20 липня; въ Тернополѣ 22 червня; въ Золочевѣ 14 червня. II) Въ школахъ реальныхъ: въ Ярославѣ 14 червня; во Львовѣ 14 червня; въ Станиславѣвъ 26 липня и въ Стрыю 13 липня.

— О. Николай Юсьевичъ парохъ Суциня, дек. теробовельского получивъ титулъ свѣтнника консисторского съ правомъ крылошаньскимъ по поводу 50 лѣтнего празнованія священства.

(+) Другій антисемитскій конгресъ отбувал въ дняхъ 27. и 28. л. цѣвтя въ Хемницѣ, въ Нѣмеччинѣ. Першій конгресъ отбувал въ другѣй половинѣ мизувшого року въ Дрезнѣ. На першѣмъ конгресѣ было дуже багато участниковъ зъ цѣлой Нѣмеччины и зъ Австріи. Тогда то ухвалено меморіалъ до Бисмарка, чтобы укоротить права жидѣвъ въ Нѣмеччинѣ, бо они не поносятъ отповѣднихъ обовязковъ и вносятъ тѣлько деморализацію въ християнску суспѣльность. Меморіалъ сѣй подписало звышъ 300.000 обывателѣвъ християнъ. По першѣмъ конгресѣ завзалао „универсальная лига антижидѣвска“, котра має задачу въ практицѣ дѣлати въ мыслѣ ухвалѣ конгресѣвъ. На другій конгресъ до Хемницъ запрошено вже лишь видѣвшихъ представителей. Зъ Угорщины прибувъ на конгресъ депутатскый сойму, Иванъ Симоній, котрого выбрано другимъ председателемъ; кромѣ него прибули зъ австрийско-угорскихъ краѣвъ менше звѣстныхъ антисемитъ; пос. Шенереръ лично не явился, а лишь выславъ писмо. Черезъ два дѣй радивъ конгресъ надѣ сносимами борбы противъ жидѣвства и згодився на засаду, що борба християнъ противъ жидѣвъ не повинна выходити анѣ зъ мотиву вибросовѣданно-религійного, анѣ зъ политичного, а выключно зъ мотиву экономично-соціального. Понеже жиды, яко капиталоты, захопили въ свои руки большу часть европейской прасы, а тымъ самымъ правлять нынѣ публичною opinіo, — то конгресъ оставивъ засаду, что антисемиты мусѣтъ воѣми силами старатися противдѣлати жидѣвскій и жидѣвотавлои прасѣ. Наконецъ конгресъ ухваливъ выслати друге писмо до кн. Бисмарка съ прошеніємъ, чтобы залагодивъ меморіалъ предложеный ему першымъ конгресомъ.

— Въ теперѣшномъ процесѣ социалістѣвъ, во Львовѣ, позволивъ собѣ защитникъ п. Wüllerstorff дуже неуѣбною, на якъ найострѣйшу нагану залугуючи замѣтки П. Wüllerstorff мамо своего поважного вѣку и высокой гѣдности свѣтнника, яку до недавна въ свѣтѣ урядничѣмъ занимавъ, не має мабутъ еще яного понятия о томъ, якъ защитникъ въ судѣ въ загалѣ, а особливо супротивъ сѣхъ, котрыхъ боронити має, повиненъ заховуватися. — Одинъ зъ обжалованныхъ хотѣвъ отповѣдати по руски; тогда здобувѣ его згаданый выше „защитникъ“ на отъ-якій деликатный замѣтъ: „Poszukaj rap sobie obrońcy w Rosyi, — ja rana bronić nie mogę...“ Обжалованныи рѣшився вже очевидно отповѣдати по польски. Панове председатели трибуналу судового мають право потягати также заступникѣвъ и защитникѣвъ сторонѣ до отвѣчальности, на пр. за неприличне захованье; воѣ ещѣ добре памятаемъ справу адвоката дра Искрицкого (въ процесѣ о „головну зраду“)... Чи замѣтъ п. Wüllerstorff-a пройде ему зовѣмъ безкарно, того не знаемъ. Въ кождѣмъ разѣ мусѣмъ сему панови замѣтити, что не повиненъ ображати бесѣды краю, котрый его, нѣмецкого иммигранта, гостинно пріявъ и котрый ему все ещѣ дає утриманье.

(+) Рѣчницю „конституціи 3 мая“ обходили Поляки сего року во Львовѣ богослуженьемъ въ костелахъ, зборомъ приватнымъ въ касній и отвѣдками „кѣнца“ на Высокомъ Замку, — а на вежи ратушевой мавъ ктось отчитувати актъ конститудціи. Въ загалѣ сего року Поляки почтали память того безперечно важного, але „за рѣзно“ прійшовшого факту въ исторіи Польщѣ, — домытъ скойно, большѣ внутрѣшними медитаціями, якъ вишнюю манифестациєю... За те для остентаціи святкували рѣчницю „конституціи 3 мая“ львовскій рабинны въ своихъ божицяхъ, а также святкувавъ еи въ церквѣ св. Петра и Павла руской парохъ, о. Василевскій.

— „Komitet narodnoho wydawnictwa“ уживає отъ якои процедуры при розпиханю своихъ „книжечокъ“ мѣжъ рускими народомъ. Посылає ой книжечки пакками на руки окружныхъ радъ шкѣльныхъ, съ назначеньемъ для — „библіотекъ“ школъ народныхъ; до кождой, для одной школы назначеной пакки, долучене естъ „потверждение“ школы, что книжечки отобраны. Пакки ой выслаютъ дальше рады шкѣльныи окружныи, безъ пѣякихъ дописѣвъ отъ себе, и достають на-

задѣ згадаи „потверженія“. — Просимо дуже, не надѣжживати ц. к. властей шибльныхъ для проблематичныхъ цѣлей волякихъ „komitet-ѣвъ“, наколибъ такъ шобъ подобно позволяли собѣ Русины, то не булобъ кѣнца-мѣры всякимъ денунциациямъ и крикамъ...

— Новый податокъ. Якъ намъ доносятъ, яворѣвска каса податкова стягає — очевидно въ отповѣдной формѣ — зъ пенсий сельскихъ учителей Русинѣвъ по 20—50 кр. — на pomnik Mickiewicza... Мы дуже почитаемъ польского генія, але мусимо замѣтити, что маємъ и безъ того ажъ надѣ своихъ питомыхъ народныхъ выдатковъ.

— Зъ Ходорѣвщины одержали мы гдѣякіи замѣтки на помѣщену въ 34 ч. „Дѣла“ дописъ. Вп. дописователь простує своего попередника о стѣлко, что не можна сказати, будтобы въ тыхъ сторонахъ воѣ — особливожъ молодой кліръ — „спали“, признає вправдѣ заслуги и старшымъ отцамъ, згадає мѣжъ иншими патриѣтичну дѣяльність бл. п. о. Билинского зъ Долянянъ, — однакъ и молодой оо. працюють по силѣ на нивѣ народной. Мѣсцями сутъ вже и шпихлѣръ и касы громадскы (на пр. шпихлѣръ въ М., окленъ громадскій въ В., каса пож. гром. въ П., каса пож. братска въ З. и пр.), а хоть бортичка филия „Просвѣты“ уснула, то всежь знайдѣе еще много членѣвъ рускиихъ просвѣтныхъ товариствъ... Мы дуже радо мѣстоимъ ой замѣты, особливожъ, что предтавляють они станъ рѣчей въ трѣхъ користѣйшѣмъ свѣтлѣ. Замѣтляе ещѣ, что въ Ходорѣвъ заложено недавно читальню, и что закладане читалне такожь въ кѣлкомъ вишихъ мѣстечествахъ Ходорѣвщины, якъ чуемъ, приготавлиєся.

— Архияния Стефанія має бути, поѣла „найлѣпшомъ“ информации краковской „Czasu“, — при надѣ; породу дожидають въ серию.

— Чесній депутатскый Тильшеръ достає зъ рѣжныхъ сторонъ, отъ Чехѣвъ и Нѣмцѣвъ, — заповненя прихильности и GRATULACIJE за свое вытревале голосованье противъ новѣвъ шкѣльной. За то „выключивъ“ его чешкый клубъ. — Выборѣвъ посла Тоннера, котрый голосувавъ за новелеу, завбавляи своего депутатского до зложени маднату, задля непошанованя ихъ воѣ. Тоннеръ заявивъ, что зложитъ мандатъ сѣй часъ по выбѣрѣ въ радѣ державной отпоручникѣвъ до спѣльныхъ делегаций, — такъ якъ сѣй выбѣръ отбуваєся поѣла краѣвъ, а безъ его голоосу, не малыбы чешкыи послы большости надѣ нѣмецкими послами (зъ Чехѣ).

— „Gazeta Krakowska“ просить насъ спростувати дотычачи еи вѣсти о Schweiggeld-ѣ, котры мы еъ передпослѣднимъ числѣ (пѣсла „Реформа“) згадали. И такъ 1) „Gaz. Kr.“ нѣякого Schweiggeld-у не брала; 2) „Gaz. Krak.“ не мовчала, але постойно выступала противъ переданя трансверсальной желѣзницѣ „генеральному“ предпріемникови; 3) нѣякій редакторъ „Gaz. Kr.“ не бувъ переслушываный въ Краковѣ „зъ поручения вѣдѣнского суду“. — Мы „спростуемъ“; мы думалибы однакожь, что „Gaz. Kr.“ повиннабула передовѣмъ заняться оимъ, чтобы переконала „Реформу“ о своей безвизности; „Реформа“ умѣстила также се „спростованье“, тѣлькожъ замѣтила до него, что вже самъ фактъ записки найденей въ рахункахъ „банку для краѣвъ коронныхъ“ уволює еи отъ полемки съ „спростованьемъ“...

— Апухтинъ, кураторъ шкѣльный варшавского округа, о котрого припадку съ студентомъ Жуковичемъ мы недавно доносили, отримавъ ордеръ, въ узнаню „своихъ заслугъ около тѣсѣйшого прилученя привислянского краю до россійской державы.“ Правительственный варшавскій журналъ заявляє, что вѣсти о уступленю Апухтина неправдивы.

— О Чанго-Мадярахъ, о котрыхъ шумѣтъ переселеню зъ Буковины на Угорщину мы своего часу доносили, подас газ. „Vaterland“ замѣтки, подѣ а. „Жертвы шовинизма“. На се „переселение“ звернуло наше правительство такъ мало уваги, якыи Буковина не была краємъ короннымъ. Згадаана часописъ замѣчає справедливо, что такимъ самымъ правомъ моглобъ австрийскій Ромуны, або и кто нишій, переселюватися где любо; на такомъ-же правѣ опираются и домогана италийской ирреденты. — Замѣтлю ещѣ, що сѣхъ Чанго-Мадяровъ показалось большѣ, нѣжъ сего мадярскій шовинисты надѣялись; теперь лишь съ ѣдою можна ихъ розмѣстити.

— (Дрѣбныи вѣсти.) Намѣстникъ гр. Потоцкій выѣхавъ вчера вечеромъ до Кракова на рѣчне заѣданье академіи наукъ, котре отбуваєся сегодня. — Похоронъ Шульце Деляча отбуває въ Потодамѣ дуже торжественно при участіи президій и депутатскій парламенту и сойму и репрезентатѣвъ множества нѣмецкихъ товариствъ.

— Зъ Калуща отримали мы отъ одного тамошного мѣщанина патриѣта кѣлкая интересныхъ замѣтокъ; не маючи доволѣ вольного мѣсца, помѣщаемъ лише вытгы. „Зъ доовѣду своего зная, что водке наше лихо бересе зъ недостатѣ едности; а чуемъ сѣй недостатокъ при кождѣй случайности, особливожъ при рѣжныхъ выборахъ; выборы минутъ, — але не отганесе, а потѣмъ каємося. Що найбільше — вносимъ протесты, ведесе якийсь часъ слѣдство, а вконецъ выбѣръ затверджуєся... Часто и се случается, что свои своихъ обдурютъ. И нема что дивуватися; непьюменного обдурити не тяжко, а и пьюменный муситъ добре матись на увазѣ, чтобы писарѣ записували при выборахъ голоса такыи, якыи были отданы; а ту ещѣ знайдѣе часто-густо ктось, что злакомится на грошѣ, дарунки та їду. При слѣднимъ выбѣрѣ посла до сойму, голосували гдѣякіи нашыи люди на — жиды!.. Иншій разъ, хочъ якъ уважаєшь, чтобы голоса были добре записанъ, обманяты тебе при обрахунку голосѣвъ,

назвѣ помимо присутности ц. к. комисара. А вырвесь кто зъ боку съ якимъ замѣтомъ що до формальностей при выборѣ, то заразъ введуть на нашего брата мѣщанина або мужика: „tobie so do tego, nie mieszaj się, na to jest komisya wybozsza...“ Протестъ не поможе; часомъ вытаращить на пр., чтобы той а той панъ... sobie tak żyuozu!; слѣдуетъ коротка переписка намѣстничества съ старостою — и вже. Вирочѣмъ назовутъ тебе рѣшнй панове при выборѣ и кошанупи, и братомъ (— розумѣсь, що по выборѣ: marsz za dzwii!) — та и ктобъ тамъ потѣмъ бавився довго совѣтнмъ перегляданьемъ актѣвъ выборчихъ... Тамъ бѣльше повиннй мы триматиъ разомъ. Для великихъ панѣвъ вирочѣмъ не велика рѣшнця — рускій чи польскій мѣщанинъ або мужикъ! Нашъ братъ и не догадуеся, за що то ему дають при выборахъ и ѣсти, и пити, и грошѣ, — не знае, що то бнъ за свои власнй грошѣ и ѣсть и пье... що за одну „пятку“ муситъ потѣмъ неразъ кѣлька пяткокъ заплатити. Тажъ за дармо ковбасъ и дрегльѣвъ нѣкто не купитъ!.. Велика бѣда такожъ и се, що нашй проводники, оо. духовнй, где куды по-просто съ дѣдичами тримають, чи то за для „парафи“, чи задля „запомоги“ и т. и. Нашй учитель народныхъ школъ суть мовби подѣ вѣчнымъ обухомъ: дунуцють ихъ, доходятъ, слѣдятъ. По воѣхъ нашихъ школахъ заведено обовязкову науку польского языка; а на пр. о науцѣ рѣднхъ исторй — анѣ слыху... Проинация цвиге. До забавы нѣкого не треба просити, а на загальнй зборы „читальнй“ — то тяжко кѣлькохъ людей стягнути.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Лобзарь“ Тараса Шевченна, давно выжиданный, появил наконецъ сими днями въ книжномъ магазинѣ Л. Ильницкого въ Кіевѣ. До першого тому вѣшли лишь поетичнй творы нашего наибольшого поэта и драма „Назаръ Стодоля“. Въ другѣмъ томѣ будутъ напечатанй воѣ творы Шевченка написанй по російски, якъ: автобиографія, дневникъ ѣтъ 12 червня 1857 до 13 липня 1858, дальше повѣсти „Несчастнй“, „Капитанша“, поэма „Безталаннй“ и „Никита Гайдай“ (драматичнй очеркъ). Тутъ будутъ доданй письма Шевченка до Оновяненка, гр. Толстого, Козачковского, Лазаревского, Шенкина, Кулѣша, Кухаренка и др. Наконецъ буде доданй описъ похоронѣвъ поэта. Въ першѣмъ томѣ умѣщенный знаменито выготовленный портретъ Шевченка, замѣненный у Брокгауза въ Липску.

— Три оповѣдана Олександра Стороженна выйшли кже окремою книжечкою наклады Луки В. Ильницкого въ Кіевѣ. Оповѣдана се слѣдующй: „Бусы“ (10 копѣекъ), „Не въ добрый часъ“ (10 коп.) и „Межигорскій дѣдъ“ (5 коп.).

Вѣсти епархйальнй.

Зъ АЕпархія Львовской.

Каноничкй институтъ получили оо. 1) Владимиръ Глозинскій на парохъ. Бережница шляхоцка, дек. калуского. 2) Дмитрій Вахнякъ на каш. Глинки, дек. надвѣрянского. Душпастырскй посады получили оо. 1) Алексей Заклинскій завѣдательство въ Протесахъ, дек. Журавенского; Иванъ Кончевичъ завѣдательство Завоя, дек. калуского; 2) Андрей Завадскій, новопоставленный пресвятеръ, сотрудничать приватне въ Коссовѣ, дек. чортковского. Прокураторомъ архидіециъ львовской при римскомъ престолѣ въ Римѣ поставленный о. Мартинъ Пакижъ, парохъ Дрышева. Завѣдательство (ex surgendo) парохія Б-логѣвъ, дек. зборѣвского дано о. Тадею Кончевичу, душпастырю въ Тростяни. Митроп. консисторія вставляеся до Президіи намѣстничества о згоду на презентованье о. Андрея Яворского на Крушельницю дек. скѣльского.

ПОСМЕРТНЙ ВѢСТИ.

† О. Іоаннй Маньякскій, монахъ чина св. Вас. Вел. въ монастыри въ Гошевѣ, упокоился 14 (26) цвѣтн с. р. въ 74 роцѣ житя, а въ 44 р. священства. Вѣчна ему память!

— На церковь въ Остроѣ (подѣ Перемышлемъ) жертвовали зъ архидіециъ львовской оо.: 1) Іос. Величковскій зъ Чертежа 5 зр., 2) о. Юл. Давидовичъ, дек. холѣбскій и прих. зъ Сеньковы ѣтъ себе и прихожанъ 274 зр.; ѣтъ братства церк. въ Сеньковѣ 1 зр., ѣтъ братства церковного въ Волицы бариловой 1 зр., ѣтъ прихожанъ того седа 2 зр., разомъ 674 зр.; 3) Юл. Илевичъ зъ Грабковецъ ѣтъ себе 2 зр., ѣтъ братства церк. 2 зр.; 4) о. Сим. Пѣтушевскій зъ Задѣра ѣтъ себе 1 зр., ѣтъ братства церк. 2 зр., ѣтъ п. Мих. Зельского, учителя зъ Задѣра 50 кр.; 5) о. Левъ Полевый зъ Городенки 5 зр.; 6) о. Емил. Пясецкй зъ Вишенки великой 1 зр.; 7) о. Іосифъ Шуховскй зъ Братковецъ 1 зр.; 8) Хв. редакция „Слово“ ѣтъ о. Ружицкого и другихъ 4 зр. — Зъ епархія перемыской: 1) Веч. о. Левъ Войтовичъ зъ Смольника 2 зр., 2) о. Теодоз. Лялицкй зъ Белзца 204 зр. — За тѣ жертвы окладаю шаро-сердечну подяку и велике Спася-Бѣгъ. — Ил. Олексинъ, мѣод. душпастыр.

— XIV выказъ жертвъ и датковъ на дѣвочу бурсу въ Перемышля ѣтъ 25 лютого до 25 цвѣтнй 1883, за котрй Веч. Дателямъ объявляеся всенародною подяка. А) Жертвы: 1) п. Мурдза Иля, передѣльчанинъ перемыскй зъ Перекопая яко членъ-основатель 2000 зр.; 2) Хв. Ред. „Слово“ приосланй

на ея руки жертвы 21 зр. 13 кр.; 3) п. Пав. Гостинскй 16 зр. зѣбраныхъ на весѣлю о. К. В. съ п. Х. въ Гусаковѣ; 4) о. Іоанъ Хотинскй 7 зр. тамже зѣбраныхъ; 5) о. Мако. Затыкъ 5 зр.; 6) о. Іос. Лавровскй 2 зр.; 7) о. Пав. Левинскй 141 зр.; 8) оо. пресвятеры Вас. Боровецъ 3 зр., Іоанъ Жарскй, Вас. Криницкй, Вас. Яремкевичъ, Ник. Яевницкй по 1 зр.; 9) о. Мих. Попель 50 кр.; 10) пп. Іосифа Криницка и Марія Попель по 1 зр. — Б) Членскй вкладки зложили за р. 1883: оо. Ник. Роздѣльскй, Ал. Зубрицкй, Лука Яремкевичъ, Ем. Яремкевичъ, Маркиль Мигуловичъ, Ант. Терлецкй, Викторъ Кордасевичъ воѣ по 3 зр. — В) За проданй книжки: 1) за 3 прим. проповѣд. о. І. Л. 1 зр. 50 кр.; 2) за 5 прим. „Психологя“ Г. 2 зр. 50 кр.; 3) за 2 прим. „Надвѣрянкй“ 1 зр. 20 кр.; 4) за 1 прим. „О выхованю“ 30 кр. ѣтъ 25 лютого до 25 цвѣтн с. р. було приходу 2088-54 зр. Весь маетокъ бурсы выноситъ: П. 140 зр. в. а. — ѣтъ Выдѣлу дѣвочоі бурсы въ Перемышл. Дрѣ Антоновичу, за предѣлателя; Дим. Куцериба, касиеръ; Захаръ Подляшецкй, секретарь.

(Надѣслане. *)

(Статія въ рубрицѣ Надѣслане не походять ѣтъ Редакци.) Не думаю, то еще давно ученикамъ перемыской гимназіи роздавала тамошня руска капитула численнй стипендіи, фундованй людьми, залужеными для нашой церкви и народа. Еще въ р. 1873 р. було цѣсь зъ десять стипендіи по 42 зр. имени Могильницкого для сынѣвъ священничъ, — нынѣ про тѣ стипендіи анѣ слыху. Въ р. 1876 було такожъ еще кѣлканайцять стипендіи по 14 зр. имени Добрянского для сынѣвъ дяковскихъ и священничъ, — нынѣ про нихъ рѣшнѣ ничего не чувати. Третй стипендіи (було ихъ такожъ кѣлканайцять) по 18 зр., имени Сибѣурского, зменшилися длячогось на 14 зр. О фондѣ бл. п. Пожаковской такожъ нѣчого не чувати; не знати, коли вже разъ упорядкуеся, — а предѣ до трийцять рускихъ учениковъ могли бы мати бодай малу запомогу. Осмѣляемя протое въ интареѣ добра загального запнцатй Веч. и Вир. капитулу перемыску и реверента Вир. о. крыл. Юзычинского: якъ дѣло стоить съ тими численными стипендіями, о скѣлько и длячогось нарушено волю фундаторѣвъ? — Сынй поповскй и дяковскй епархія перемыской.

*) Примъ Редакци. Повыше запнцанье, звернене до Всеч. Капитулы перемыской, мѣстимо въ рубрицѣ „Надѣслане“, бо не знаючи, о скѣлько наведенй повыше замѣты суть фактичнй, не хочемо за нихъ брати на себе отвѣчалности. Однакъ мы уважали умѣстнмъ и навѣтъ потрібнымъ умѣстити повыше запнцанье, чтобы Капитулѣ подати случай прилюдно пояснити такъ ва жне дѣло. Замѣтимо ѣтъ себе лишь то, що справдѣ намъ нѣколи не лучалося стрѣчати въ рускихъ часописяхъ справозданя зъ заряду тыхъ фундацій стипендіинныхъ. А предѣ се грошѣ публичнй и публичность руска повинна знати, якъ нимъ господаруеся: повинна знати, котрй рускй ученикъ дѣстать стипендію чи запомогу и зъ якого фонда. Колибъ зарядъ стипендіинныхъ фундацій перемыскихъ чинивъ такъ, якъ чинитъ зарядъ „Народного Дому“, що публично въ часописяхъ оповѣщае кожду хочьбы найменшу удѣлену запомогу, то певно и не могли быти противъ него закидовъ. Болижбы се мало бути фактомъ, що перемыска Капитула численнй стипендіи навѣтъ покасувала, то мы дуже цѣквы на ея поясненя. На всякй случай нынѣшне запнцанье не повинно остати безъ ѣтповѣди Всеч. Капитулы перемыской. — Ред.

Курсъ львовскй зъ дня 3. л. мая 1883.

Table with columns: платять жадають австр. валютою, р. кр., п. кр. Rows include: 1. Акціи за штуку (Жельзн. Кар. Людв. по 200 р., Львѣв.-черн.-лв. по 200 р., Банку гип. галиц. по 200 р.), 2. Листы заст. за 100 р. (Общ. кредит. галиц. по 5% ав., по 4% ав., по 5% ав. период., Банку гип. галиц. 6% ав., Листы дов. гал. руст. банку п. 6%), 3. Листы довжнй за 100 р. (Общ. роль. кред. Завед. для Гал. и Буков. 6% лосов. въ 15 лѣтъ), 4. Облиги за 100 р. (Индемнизаци галиц. 5% м. к., Облиги комунальнй Гал. банку рустик. 6%), 5. Лосы мѣста Кракова (Станиславова), 6. Монеты (Дукатъ голландскй, цѣсарскй, Наполеондоръ, Пшвимперль, Рубель росейскй орбннй, 100 марокъ нѣмецкихъ, Серебро).

Подяка.

По короткѣй но тяжкѣй болѣзни розставося съ нами найдорожшй нашъ мужъ и отецъ, Левъ Шухевичъ, дня 28 марта въ 37 роцѣ житя. — Въ моѣмъ тяжкомъ болю единою ѣтрадою була жичливѣсть и щира пріязнъ ЧЧ. сусѣдъ, оказана такъ въ часѣ болѣзни Покѣбною, якъ и похорона его. Веч. о. Стефановичъ зъ Кобаць бувъ неотступно при болячѣмъ, а выдачи близку кѣбчину

его, занявсь цѣлымъ устроеньемъ похорона, прибравши собѣ до помочи Веч. о. Сѣргалевича зъ Новосѣлки. Оба тѣ Веч. оо. не щадили трудѣвъ своихъ въ часѣ наибольшой негоды, снѣжняцѣ и бурѣ, а приготовили все, що потреба вымгала. Дня 30 марта зѣѣхалися Веч. оо. Т. Ласевичъ зъ Кутѣ старыхъ, М. Коржинскй, деканъ снѣтннскй, Колянковский зъ Кутѣ, Стефановичъ зъ Кобаць, Смалко зъ Кобаць, Дрогомирецкй зъ Княжа, Дрогомирецкй зъ Попельницъ, Левицкй зъ Джурова, Сѣргалевичъ зъ Новосѣлки, Лукашевичъ зъ Тучапѣ, Глинскй зъ Рыбна, Яворовскй зъ Залуча, Заревичъ парохъ мѣсцевый, и Дуликъ р. к. зъ Косова и ѣтдали послѣдну послугу брату своему — мужу и ѣтцу подпнсаныхъ. Въ церквѣ промовляеъ Веч. о. Колянковский зъ Кутѣ, а надѣ громѣмъ Веч. о. Стефановичъ зъ Кобаць. Не могучи лично, складою снмъ прилюдно найсердечнѣйшу подяку Вамъ Веч. оо., потрудившися ѣтъ ѣтданя послѣднйо послуги нашему мужу-ѣтцу Львови. Богъ най Вамъ удѣлитъ житя и здорова на довгй-довгй лѣта!

Рознѣвъ, дня 20 цвѣтнй 1883. Савина Шухевичъ, вдова; Софія и Юляня, сироты.

„О обрядахъ церковныхъ“

(Типикъ и Требникъ) сочиненье Вир. о. И. Дольницкого, духовника гр. кат. ѣменища, выдася литографовано по цѣнѣ 2 зр. — Ктѣбы зъ Веч. оо. желавъ собѣ набути тое дѣло, звалитъ зголоситися до подпнсаного и прислати предлату найдалше до 20 л. мая. Сочиненье тое выйде съ концемъ червня. Іоанъ Бодругъ, богословъ IV року.

!! Конкурсы !!

ѣтъ св. Ісана (лат.) опороженй въ Королевствѣ Польскомъ и въ Галичинѣ посады для администратора, управителя, економа, лѣсничого. Глядится закупна мастѣковъ земскихъ 200—3000 морговъ. — Село съ 300 морг. естъ въ Галичинѣ до заарендованя на 12 лѣтъ. Кавця 1600 зр. — Близшу информация удѣлять за долученьемъ 25 кр. въ значкахъ почтовыхъ бюро: „Concordia“, Breslau, Kupferschmiedestrasse 50/51 I Stock, Front. (2—3)

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

для Галичины и Буковины, Товариство зареестровано съ неограниченою порукою купуе и продае Листы довговѣ, точно по дневнѣмъ курсѣ; есконтуетъ купоны тыхже листѣвъ, купоны листѣвъ державныхъ навѣтъ передѣ рѣшнцемъ и векслѣ; удѣляе пожички и задатки на ипотеку; принимае грошевы вкладки: а) на книжки щаднчй по 6%, б) на бѣжучй рахунокъ (conto corrente) за 30, 14, и 3-дневнымъ выповѣженьемъ по 6%, 5% и 4%. Заставничче ѣтдѣленье того Заведеня удѣляе пожички на заставы, а именно: цѣннй ефекты, дороговѣнннсты, вырѣбы фабричнй и ремесничй и всякй предметы, мающй цѣнннсть. Бюро Заведеня въ власномъ домѣ при улицѣ Орменской н-рѣ 2 на I-ѣмъ поверсъ.

Курсъ збѣжа зъ дня 1 л. мая 1883.

Table with columns: Цѣна за 100 кильограмѣвъ, ар кр., зр кр. Rows include: Пшеница червона, Жыто, Ячмѣнь, Овесъ, Гречка, Кокорудза стара, Просо, Горохъ до варки, Сочевнцы, Фасоля, Бѣбѣ, Выка, Конюшина (передна), Авижъ, Кмнш, Рѣпакъ зимовый, Рѣпакъ лѣтнй, Рѣпакъ (Львннця), Наѣвнѣ львннѣ, Наѣвнѣ конопляно, Хмѣль за 100 кил.

„ДЫМЪ“, повѣсть Ив. Тургенева.

Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр. Дѣстаты можна въ администраци „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійскѣй.

ОПОВѢЩЕНЬЕ ШВАЙЦАРСКОГО ГОДИНИКАРСКОГО СВЯЗКУ

Застѣй торговельнй, якй показавъ въ воѣхъ частяхъ Франци и Швайцарии зневѣлое фабрику ШВАЙЦАРСКОГО ГОДИНИКАРСКОГО СВЯЗКУ ѣтдати свои дуже великй запасы богато низше цѣны вырѣбу, чтобы лишь не мусѣти отпраляти своихъ замѣтныхъ работничковъ и мочи сповнати свои стравы зъобовязаня. — Число мающихъ выпродать часы навѣтъ естъ обмежене; кто ѣтже за малый грошъ набути дуже добрый годннникъ, звалитъ набути удачися до низше поданой адресы. За добрый часъ кождого у насъ купленого годннника гарантуемя 10 лѣтъ. 1000 штукъ цинандрѣвъ въ найкраснѣйшй зъ никелевого-срѣбла, гравированй и гильшованй казующй минуты и секунды, впередъ 12 зр. — перъ лишь 6 зр. 1000 штукъ кишневыхъ анкрѣвъ, зъ оправдъ зъ правидного никелевого срѣбла, найточнѣйше ѣтдѣланй, съ подобною ковертою, плоскимъ окладомъ эмальованымъ цѣферблатомъ; невзычайно змѣняемя зигарокъ впередъ 24 зр., — теперъ лишь 7-40 зр. 1000 штукъ кишневыхъ ремонтурѣвъ, зъ оправдъ зъ правидного 13-дугового срѣбла, выпробованй п. к. урядомъ монетарнымъ, съ наилучшымъ образомъ зрегудѣланною машинерією зъ вынѣсною цѣною лишь 16 зр. 2000 штукъ найделикатнѣйшихъ зигарѣвъ дѣлчыхъ съ галасующимъ аппаратомъ, разомъ можеть уживати на бюрку до писаня, въ наилучшй змѣнливой шкатулѣ, зрегудѣланй на минуты, впередъ 12 зр., — теперъ лишь 450 зъ пудолома. Замовленя, хочьбы якъ малй, выполняемя швидко и совѣстно. Яко доказъ, що себъ яносетъ — не яке обманно зъобовязуемя, если зигарки не сподобаютъ, змѣнати ихъ назадъ, а грошѣ звернуты. Головннй складъ: (1—) Адреса: A. FRAISS, Rotenthurmstrasse, 39. Wien.

„МЕРТВЙ ДУШЪ“

гумористична повѣсть Миколая Гоголя съ портретомъ автора и „Словомъ ѣтъ Выдавничества“ (278 стр.) рѣнѣ великой 8-ки). Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересылкою почтовою 2 зр. Дѣстаты можна въ администраци „Дѣла“ и въ книгарни Ставропигійскѣй.

НА РАТЫ

продасемя, и то на 12 мѣсячу сплату разннхъ тѣхъ и срѣбнй годннники ремонтурѣвъ, левй, салыновй и поковей, такожъ срѣбнскй и американскй годннники съ портретомъ приладами и безъ нихъ. Кромѣ того бранннхъ и золотй перстенѣвъ, ланцущи, медальоны, крестики и гарнитуры. Товаръ выемасло кождому замовляющому живщй сей часъ по присланоу першой цѣнннцы съ 250 вѣдрцами, котрй сужають бору и мѣтатъ въ собѣ условій платы, вынѣсно заразъ лишь по присланоу напередъ 20 кр. нахъ (въ анѣтъ) на сплату почтовою. Замовленя кореспонденци не будутъ уважаннми. АДРЕСА: Uhren- und Goldwaagen - Allianz, Wien. I., Hafnersteig 3. Филип въ Парижи, Лондонъ и Брюксель.

